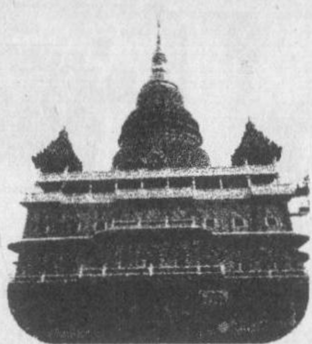
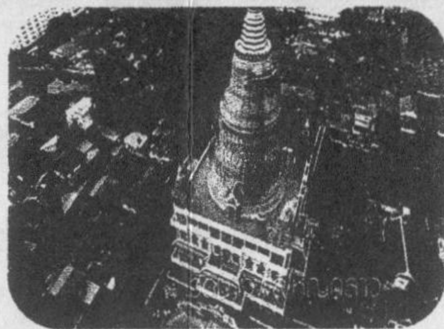
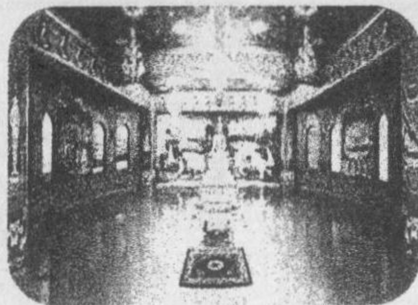

พระมหาเจดีย์พิศาลวุฒิกิจมงคลมหาชนบูชิต

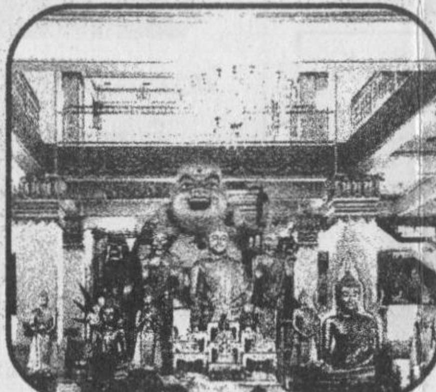
พระมหาเจดีย์พิศาลวุฒิกิจมงคลมหาชนบูชิต หรือพระมหาเจดีย์วัดกลาง เป็นเจดีย์ขนาดใหญ่ องค์เจดีย์ตั้งอยู่ใกล้กับคลองสำโรง ซึ่งเป็นบริเวณหน้าวัด มีความโดดเด่น มองเห็นได้แต่ไกล พระมหาเจดีย์มีขนาดยาวด้านละ ๕๐เมตร มีความสูงประมาณ ๔๔ เมตร ภายในมหาเจดีย์แบ่งออกเป็นชั้นๆ เป็นเจดีย์ทรงกลม ส่วนบนประดิษฐานพระพุทธรูปพระพุทธเจ้า ๒๘ พระองค์ (พระพุทธรูปปางประทานพร ขนาดหน้าตัก ๒๙ นิ้ว) เหนือขึ้นไปเป็นพระพุทธรูปประทับยืน ส่วนอาคารที่เป็นเสมือนฐานขององค์เจดีย์ ชั้นแรกประดิษฐานพระสังกัจจายน์ ชั้นที่สอง ประดิษฐานพระพุทธรูปสมัยอู่ทอง สุโขทัย และเชียงแสน ชั้นที่สามประดิษฐานพระแก้วมรกตจำลอง และบนองค์พระเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ

ศาลากลางน้ำ
ประดิษฐานรูปหล่อองค์หลวงปู่กิ่ม

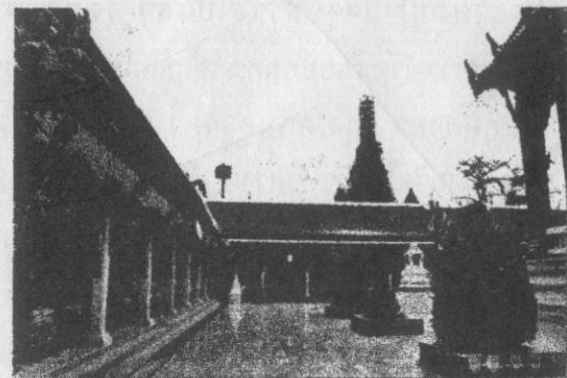

ศาลาทรงไทย
บูชารอยพระพุทธบาท

ชั้นแรกขององค์พระมหาเจดีย์
บูชาพระสังฆจาย

วัดบางพลีใหญ่กลาง

อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

สถานที่ตั้ง: ตั้งอยู่เลขที่ ๑ บ้านคลองสำโรงฝั่งเหนือ ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ จากถนนเส้นบางนา - ตราด ถึง กม.ที่ ๑๔ เลี้ยวเข้าถนนบางพลีกิ่งแก้ว เข้าไปถนนสุขาภิบาล ๑ อีก ๕๐๐ เมตร

โทร. ๐๒-๗๕๑๐๕๒๓, ๐๒-๓๓๗๓๔๕๕, ๐๒-๗๕๑๐๖๐๗

ประวัติวัดบางพลีใหญ่กลาง

วัดบางพลีใหญ่กลาง ชาวบ้านเรียกว่า "วัดกลาง" เพราะตั้งอยู่ท่ามกลางระหว่างวัดบางพลีใหญ่ในกับวัดคงคาราม (วัดยายหนู) ปัจจุบันร้างไปแล้ว วัดบางพลีใหญ่กลาง เดิมเรียกว่า "วัดน้อยปทุมคงคา" สันนิษฐานว่ามีพระผู้ใหญ่จากวัดปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร มาตั้งสำนักสงฆ์ไว้ ต่อมาเปลี่ยนนามวัดใหม่ว่า "วัดราษฎร์ศรัทธาธรรม" และครั้งสุดท้ายเปลี่ยนเป็น"วัดบางพลีใหญ่กลาง" โดยมิปรากฏแน่ชัดว่าเปลี่ยนในสมัยเจ้าอาวาสรูปใด วัดบางพลีใหญ่กลางได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๘ มีเจ้าอาวาสตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งหมด ๘ รูป

ได้แก่ รูปที่ ๑ พระอาจารย์ช้า
รูปที่ ๒ พระปลัดกรุด
รูปที่ ๓ พระอาจารย์พ่วง
รูปที่ ๔ พระอาจารย์เสม
รูปที่ ๕ พระอรรถโกวิทวุฒิคุณ
รูปที่ ๖ พระครูโสภณธรรมาภรณ์
รูปที่ ๗ พระครูปลัดไพศาล
รูปที่ ๘ พระครูพิศาลวุฒิกิจ

เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน

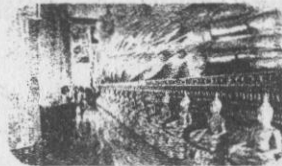

หลวงพ่อสุริยะ หรือหลวงพ่อสูรย์ (พระประธานวัดบางพลีใหญ่กลาง)

พระอุโบสถสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.๒๔๗๒ ตั้งอยู่ด้านหลังวิหารพระนอน พระอุโบสถสร้างหันหน้าไปทางทิศใต้ หรือทางคลองสำโรง ซึ่งแต่เดิมเป็นเส้นทางคมนาคมหลัก ต่อมาเส้นทางหลักเปลี่ยนเป็นถนน เมื่อสร้างวิหารหันหน้าไปทางเส้นทางถนนหลัก โบสถ์และวิหารจึงมีลักษณะหันหลังชนกัน พื้นที่บริเวณโบสถ์ล้อมรอบด้วยระเบียงคด มีจุดที่ให้ลอดใต้โบสถ์เพื่อความเป็นสิริมงคล และเป็นการสะเดาะเคราะห์ ใต้พระอุโบสถทำเป็นโถงทางเดินโปร่ง กว้าง เดินได้สะดวก ภายในมีภาพเขียนจิตรกรรมฝาผนังเป็นเรื่องราวของการทำความดีความชั่ว และมีลูกนิมิตลูกเอกครั้งเมื่อสร้างโบสถ์ให้ปิดทองได้อีกด้วย ภายในพระอุโบสถประดิษฐานพระประธาน หลวงพ่อสุริยะ หรือหลวงพ่อสูรย์ ในพุทธลักษณะแบบพระพุทธชินราช

วิหารพระนอนใหญ่ สมเด็จพระศากยมุนีศรีสุเมธบพิตร (พระนอนองค์ใหญ่ที่สุดของประเทศ)

เป็นพระพุทธรูปปางสีหไสยาสน์ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ยาว ๒๖ วา ๑ ศอก ๙ นิ้ว (ประมาณ ๕๓ เมตร) กว้าง ๗.๕๐ เมตร สูง ๑๘ เมตร พระเกศยาว ๙ ศอก สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๑ เสร็จเมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๔ โดยพระครูพิสศาลวุฒิกิจ เจ้าอาวาสวัดบางพลีใหญ่กลาง ภายในมีห้องปฏิบัติกรรมฐาน มีภาพเขียนเป็นเรื่องราวเทวดานรก มีอวัยวะภายใน โดยเฉพาะหัวใจจะบรรจุด้วยเพชรนิล จินดา น้ำพันจันทร์ และทองคำ สื่อความหมายถึงความแข็งแกร่งและศักดิ์สิทธิ์ เพื่อประชาชนมาปิดทองที่หัวใจพระนอนเปรียบเสมือนปิดทองหัวใจพระพุทธเจ้า

